

عنوان مقاله:

مقایسه اثر مواد بازدارنده جوانه زنی و مواد هیدروفوب (آب گریز) بر شاخص تأثیر و درصد جوانه زنی 3 گونه از خانواده لگوم

محل انتشار:

سومین همایش ملی مرتع و مرتع داری ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

امیرحسین شعرباف - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه صنعتی اصفهان

مهدی بصیری - استادیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه صنعتی اصفهان

محمدرضا کریم زاده - استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه صنعتی اصفهان

سیدمجتبی مدرس - کارشناس ارشد مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام اصفهان

خلاصه مقاله:

کشت پاییزه لگوم ها در پروژه تبدیل دیمزارهای کم بازده به علوفه کاری دیم، در مناطق زاگرس مرکزی به جهت برودت هوا در فصل زمستان با محدودیت مواجه می باشد. کشت بهاره نیز با توجه به رطوبت بالای خاک و عدم امکان ورود به عرصه به تعویق می افتد و استقرار بذور کشت شده را با مشکل تنش های خشکی و گرما مواجه می نماید. چنانچه بتوان جوانه زنی را مدت کوتاهی در فصل پاییز به تأخیر انداخت، زمینه اجرای بهتر پروژه کشت دیم گونه های خانواده لگوم فراهم می گردد. در این مقاله نتایج تحقیق در خصوص استفاده از کافئین، و اتیلین و عصاره برگ اکالیپتوس به عنوان ماده بازدارنده جوانه زنی، همچنین استفاده از پلی اتیلن گلیکول و دی مانیتول به عنوان مواد آب گریز (هیدروفوب) مطرح و مقایسه شده است. شاخص تأخیر در جوانه زنی و درصد جوانه زنی در فاز آزمایشگاهی، بعنوان متغیرهای وابسته در سطح آماری یک درصد و با استفاده از آزمون مقایسه میانگین آنالیز و مناسب ترین مواد معرفی شده است.

کلمات کلیدی:

بازدارنده جوانه زنی، مواد آب گریز، تأخیر جوانه زنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/400282>

